

Sansedefekter

Af Martinus

Organismen er et meget fint instrument til oplevelse af livet •

Det levende væsens organisme skal have næring ligesom alt andet, der skal frembringe kraft. En ild kan ikke brænde, uden at der kommer ved på ilden; der skal stadig fyres. En maskine kan ikke gå, uden at der tilføres næring. En elektromotor skal have strøm, og der skal fyres op under en dampmaskine eller en dampkedel osv.

Vor egen organisme er en meget indviklet maskine og et vældigt instrument, igennem hvilket vi skal opleve livet. Vi skal opleve den daglige tilværelse i vekselvirkning med vore omgivelser, naturen og universet, og i samværet med vore medvæsener, planter, dyr og mennesker. Dette samvær med de andre levende væsener og vor opfattelse af vore omgivelser er afhængig af, hvorledes vor organisme virker som instrument for oplevelse af livet.

I denne organisme eksisterer der et evigt princip, som vi i den daglige tilværelse kender som 'sult og mættelse'. Igennem 'sult og mættelse' får vi reguleret den næringsindtagelse, der kræves for at organismen kan være sund og stærk og opfylde sit formål. Vor organisme er udstyret med meget fintmærkende organer, der giver os en hel serie af sanser: syn, hørelse, lugt, smag og følelse, der skal fortælle os om livet, hvordan vi skal behandle vor organisme, og hvilken føde, vi skal indtage.

Organismens udvikling fra mineralrige og planterige til dyrerige

Udviklingen af denne organisme er begyndt helt nede i mineralriget, hvor vi ser lovbundne kræfter virke ved krystaldannelsen. Vi ser, at dannelsen af frostblomsterne på ruderne følger særlige bestemte love, at forskellige kemikalier, der udkrystalliseres, danner særlige forskelligartede blomstermønstre. Det er begyndelsen til livets frembryden, og det udvikles videre frem til planteriget. I planteriget begynder dannelsen af de organer og den organisme, som vi nu som animalske væsener kan betjene os af. Vi ser, hvorledes mavesystemet begynder at dannes i den kødædende plante, og hvorledes øjnene begynder at dannes i form af lysfølsomme celler i planternes blade. Vi kan finde alle begyndelseslinier til den organisme, vi nu har i en stærkt fremtrædende udvikling. Planten udvikler sig videre til dyret, hvis organisme endnu ikke er en færdig organisme.

Dyrets organisme befordres ved instinkt, det vil sige en kraft, der udløser sig i automatfunktioner. Dyret spekulerer ikke på, hvad det skal spise og drikke, det søger kun at få fat i det, som det netop skal have. I kraft af dets sult og mættelse kan det nøjagtigt fornemme, hvad det skal have. Vi ser, at hunde og katte engang imellem spiser græs, og det er fordi de virkelig trænger til disse stoffer. Dyrene kommer derfor ikke ud i så mange afvigelser. De får den føde, de skal have. De er meget sundere end menneskene og har heller ikke så mange sygdomme. Ligesom det lille spæde barn skal passes og plejes, fordi det ikke kan klare sig selv, således bliver dyret hjulpet ved dets instinktprincip.

Mennesket skal blive et frit og selvstændigt tænkende væsen

Det er ikke livets mening, at væsenet skal blive ved med at stå på et trin, hvor det lever rent automatisk. Det er livets mening, at det skal nå frem til at blive et frit væsen, og udviklingen er da også kommet så langt, at dyret er blevet et frit væsen. Det fremtræder i dag under begrebet 'menneske'. Mennesket er nået frem til en tilstand, hvor det i vældig stor udstrækning er blevet

frigjort af instinktet og kan gøre, hvad det vil. Det kan eksperimentere med forskellige ting, som dyret ikke kan finde på eller ikke har interesse for. Mennesket har fået overordentlig mange interesser, som det søger at få tilfredsstillet. Det har fået et enormt stort bevidsthedsområde, som dyret ikke har, det har en meget fremtrædende intelligensevne, ved hvilken det kan begynde at tænke og analysere. Ved hjælp af disse menneskelige evner har det igennem den materialistiske videnskab kunnet skabe alle disse vidunderlige ting, der for os betyder, at vi kan bo i dejlige huse, at vi kun behøver at dreje på haner og trykke på kontakter for at få vand, lys og varme. Vi kan flyve hen over skyerne og sejle under vandet. Vi behersker mange af naturens vældige kræfter og kan lade dem arbejde for os. Det er det, der stempler mennesket som 'menneske'.

Mennesket har fået 'fri vilje' og kan således behandle sin organisme, som det vil, og her er der et ufærdigt område, hvor det ikke er så bevidst. Hvis det drejer sig om en bil, er man klar over, at den skal passes og holdes ved lige, den skal smøres og have olie. Det kan ikke nytte, at man hælder vand i den i stedet for benzin. Dens bremses og lygter skal være i orden, ellers bliver det livsfarligt både for én selv og for andre. Der er menneskene vældigt hjemme, og det fornuftige menneske holder altså sin bil i orden. Et hvilket som helst apparat fordrer en vis vedligeholdelse, det skal passes og plejes. Men ofte tænker menneskene ikke på det fornemmeste instrument, deres egen organisme, og vi ser da også mange ødelagte og defekte organismer. Det

er blevet almengældende, og disse mange sygdomme bringer organismen og sanserne i en defekt tilstand.

'Jeget' eller 'det evige noget', der benytter organismen som et redskab

Bag den fysiske organisme er der et "noget", der benytter denne organisme som et redskab. Det er en overtro at mene, at det er slut, når organismen går under. Den synlige verden er kun udkrystalliseringer af den usynlige, virkelige verden, og derfor tror man om et menneske, der henligger som et lig, at dets væsen er forsvundet og blevet til ingenting. Hvis vi undersøger vor fysiske organisme meget nøje, ser vi ikke så meget som et område på størrelse med en synålespids, der ikke er et redskab. Men et redskab kan ikke eksistere selvstændigt. Et hus ville aldrig være blevet til, hvis der ikke var en, der havde bygget det. En økse kunne ikke eksistere, uden at der var mennesker, der havde fundet på at skulle bruge en økse. Hvordan skulle vor organisme, der er en kombination af organer og fintmærkende redskaber, kunne eksistere, hvis der ikke var et 'noget', der havde skabt og benyttede dette redskab? – Når organerne er redskaber, må der være et 'noget', for hvilket de eksisterer. Der er ingen grund til, at der er øjne, hvis der ingen er til at bruge øjnene. Det er jo ikke øjnene, der ser, men der er et 'noget', der ser med øjnene. Det er ikke ørerne, der hører, men der er et 'noget', der hører ved hjælp af ørerne. Der er 'noget', der fornemmer livet og reaktionerne udefra ved hjælp af sanserne.

Dette 'noget' afviger ganske fra alt andet eksisterende ved ikke at være tids- og rumdimensionalt. Alt, hvad menneskene kan opleve med deres sanser, alt, hvad de kan iagttage ved hjælp af mikroskoper og teleskoper i mikroverdenen og makrokosmos, afviger fra det, der er bag organismen derved, at det er tids- og rumdimensionalt. Derfor tror man, at alt må have en begyndelse og en afslutning, men de foreteelser, der ligger uden for tid og rum, har ingen begyndelse og ingen afslutning. Det er så guddommeligt, at alle de store principper, der bærer vor organisme, er uden for tid og rum. Nu skal mennesket lære at tænke uden for tid og rum, ellers vil det aldrig nogensinde komme til at opleve livsmysteriets løsning. Den materielle videnskab har til

dato ikke kunnet finde ud af det, der ligger uden for det, den kan måle og veje. Det, man kan veje og måle, er kun bevægelse. Stof er en koncentreret bevægelse. Alt, hvad vi ser af faste, flydende, luftformige og stråleformige stoffer, er bevægelse. Disse bevægelser kan måles, og det kan føre til en mængde facitter. Men disse facitter er analyser af bevægelser og ikke analyser af det levende.

Det levende, som udnytter sanserne, og som man oplever som sit midtpunkt eller 'jeg', kan ikke måles og vejes. 'Jeget' gør sig gældende i hvert eneste væsen som det oplevende midtpunkt. Det bestemmer over organismen, det bestemmer, om man vil sidde eller stå, og hvad man vil sige og gøre. Dette 'jeg' kan ikke være en samling materie eller bevægelser, da en samling bevægelser ikke kan opleve noget. Det virkelige væsen eksisterer bag organismen, og dette 'noget' eller 'jeg' kan ikke analyseres. Det har ingen anden analyse end denne, at 'det er et noget, som er'.

I overbevidstheden findes et skæbneelement med talentkerner

Til dette 'jeg' er der knyttet en 'overbevidsthed', som ligeledes er evig og eksisterer uden for tid og rum. Til 'overbevidstheden' er der knyttet en 'underbevidsthed'. Denne 'underbevidsthed' består af 'dag- og natbevidsthed'. Det er nødvendigt, at man lærer at forstå, at der er et fundament bag ved det levende væsen, som det hele drejer sig om. I denne 'overbevidsthed' findes der et 'skæbneelement', der rummer alle de talenter, evner og anlæg, der kommer til udfoldelse her i den materielle verden. De eksisterer herinde i 'skæbneelementet' som små organer, som jeg kalder 'talentkerner'. Det er det samme princip, som planten har i sine frø, hvor et lille bitte frø kan vokse op og blive til et mægtigt stort træ.

En talentkerne er et organ, der opbygges i kraft af træning, øvelse, gentagelse og vane. Det levende væsen kan tilegne sig begavelse og anlæg for f.eks. musik eller andre kunstarter ved at øve sig. Det man ofte laver, det man træner i, det bliver man dygtig til, og denne dygtighed udvikler en talentkerne. Denne talentkerne bliver et selvstændigt organ, som aflaster hjernen, således at man ikke behøver at være bevidst i detaljerne, som man skal, når man laver noget nyt. En jonglør begynder at øve sig med en og to bolde, og fortsætter med tre, fire, fem, seks, syv og otte, og til sidst kan han stå og jonglere og samtidig kigge ud og smile til publikum og have andre tanker. Det går ganske automatisk at jonglere med boldene, fordi han har fået et organ, der betinger, at han ikke i den grad behøver at bruge hjernen til det. Sådan er vort åndedræt blevet til igennem tiderne, og sådan er vore sanser, vort syn, vor hørelse blevet til ved denne langsomme udvikling. På menneskenes nuværende stadium er denne naturlige udvikling af talentkerner ikke ophørt, og dertil kommer den omstændighed, at menneskene kan indøve talenter, som er højst uheldige, fordi de har fri vilje og samtidig er uvidende. Det kan blive et talent at indtage nydelsesmidler, der virker ødelæggende på talentkerne.

Skabelsen af en ny organisme

Når den fysiske organisme dør, overlever talentkerne inde i skæbneelementet, hvorefter de igen kan være med til at skabe en ny organisme, når der på det materielle plan findes forudsætninger for en befrugtning ved forplantningen imellem kønnene. Ved en sådan undfangelse vil det diskarnerede væsen blive tiltrukket et forældrepar, og så begynder fosterdannelsen i moderlivet. Ved hjælp af forældrenes anlæg og individets egne anlæg fra tidligere liv, bliver det lille foster dannet. Og denne organisme bliver så et resultat ►

“Ligesom menneskene på det materielle plan ikke kunne nå denne vældige viden og genialitet uden en fysisk videnskab, således kan de heller ikke få en virkelig viden og kundskab om deres væremåde, deres indstilling til livet og det daglige livs tankegange uden gennem en åndsvidenskab.”

af de talentkerner, som væsenet har dannet sig i tidligere tilværelser.

Nogle mennesker er på vej til at blive åndssvage, og nogle er på vej ud af denne tilstand

Talentkerner kan være defekte og ødelagte, således at de tilsvarende organer, der nu skulle bygges op, bliver tilsvarende defekte. Således kan menneskene tilegne sig defekte talentkerner, der bringer dem nedad, og får deres organisme til at degenerere. De kan liv for liv gå nedad og blive svagere og svagere for til sidst at nå en kulmination, hvor så at sige alle sanserne er blevet defekte, og vi kender denne sygdomstilstand, der desværre er meget udbredt, som 'åndssvaghed'. Det er kulminationen af sygdom, det er kulminationen af afsporinger, som menneskene har tilegnet sig igennem nedbrydning af organismen gennem flere liv. For dem, der kender detaljerne og kan iagttage de menneskelige foreteelser både udvendig og indvendig, er det let at se, at der i den daglige tilværelse findes mange mennesker, der er på vej nedad. Man kan se, at hvis de bliver ved på samme måde, vil de i løbet af det næste eller det næste liv igen blive totalt åndssvage. Der er også nogle, der er på vej ud af denne tilstand, man kan se, at de har været åndssvage, og at de nu er på vej opad.

Her er det fremstillet i dets groveste form, men for det virkelig alvorligt tænkende menneske, som gerne vil skabe en sund organisme, bliver spørgsmålet: Hvad er jeg i færd med i dag? – Lever jeg sådan, at jeg kan være sikker på, at jeg har mine fulde sanser i næste liv? – Er mine sanser allerede defekte, eller er jeg i færd med at ødelægge nogle af disse sanser?

Åndsvidenskaben skal hjælpe menneskene til at opleve sandheden ved egen sansning og iagttagelse

Hidtil har menneskene ikke kunnet få hjælp med dette store problem, for dertil kræves en åndelig videnskab. Ligesom menneskene på det materielle plan ikke kunne nå denne vældige viden og genialitet uden en fysisk videnskab, således kan de heller ikke få en virkelig viden og kundskab om deres væremåde, deres indstilling til livet og det daglige livs tankegange uden gennem en åndsvidenskab. Menneskene har nu så mange erfarin-

ger, at åndsvidenskabens analyser allerede kan vise sig som selvoplevede kendsgerninger. Der kræves nemlig ikke nogen særlig kosmisk bevidsthed for at følge med i analyserne, når de bliver nedtransformeret på den måde, som det er blevet min mission at gøre. Jeg ønsker at skabe det således, at analyserne kan blive til kendsgerning ved egen sansning og iagttagelse. Jeg ønsker ikke på nogen måde, at man skal tro på mig, for så vil opfattelsen af analyserne stå og falde med antipatien eller sympatien for mig. Det er ikke meningen. Menneskene har så god en intellektualitet, at de kan lære at forstå, hvad der er livets mening, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Når flertallet har en sansedefekt eller sygdom, tror man, at det er normalt

I dag er der en vældig udbredt sansedefekt, som hæmmer verdensstrukturen og hele den åndelige udvikling iblandt menneskene. Den er så almengældende, at når man hører det første gang, vil man tro, at det ikke kan være rigtigt. Men hvis alle gik rundt og haltede, ville man heller ikke tro, at det var en sygdom. Hvis alle havde et defekt øje, ville man tro, at det var normalt. Det man opfatter som normalt, bestemmes som regel af flertallet. Denne meget udbredte og almengældende sansedefekt skyldes, at det er blevet moderne eller god tone at indtage unaturlige nærings- og nydelsesmidler.

Sult- og mættelsesprincippet regulerer det naturlige fødevalg

Når vore sanser er i deres fulde naturlige tilstand, skal de skabe en sult efter de stoffer og vitaminer, vi skal bruge, og de skal frembringe en naturlig mættelse, der siger stop, når vi har fået tilstrækkelig næring. Denne mekanisme med en naturlig hunger og mættelse er for den store part af menneskene defekt. Mange mennesker spiser og drikker alt for meget, mens andre spiser for lidt, fordi det er blevet moderne at være slank. Hvad almenheden gør, er blevet til rettesnor for mange mennesker, men det er højst uheldigt, for almenheden repræsenterer ikke den højeste klogskab. Almenheden tager fejl i umådelig mange tilfælde.

Menneskene nøjes ikke med at indtage det, som de oprindeligt havde en naturlig hunger efter. Planteføde er den naturlige føde for menneskene, og hvis de gen-

nem mange generationer havde levet af vegetabiliske produkter, ville vi ikke kende til mange af de forskellige sygdomme og genvordigheder, som vi ser i dag. Menneskene har lavet talentkerner for en kunstig sult, hvortil der ikke findes nogen naturlig mættelse. Den normale sult kan mættes, men den kunstige sult kan ikke mættes.

Hvordan en kunstig sult opstår: Ødelæggelse af den sunde naturlige smagsevne

Hvordan opstår en kunstig sult? – Ja, den opstår ganske snigende, uden at man er klar over det. Den opstår i mange tilfælde, ved at menneskene i vældig udstrækning har gjort det til mode at nyde skadelige og giftige stoffer ved alle festligheder. Enhver begivenhed skal fejres med et glas. Barnedåb, bryllup og konfirmation bliver fejret ved, at man indtager noget, der forvirrer bevidstheden, så man nærmest bliver halvidiot eller helidiot. Ved begravelser har man hørt, at menneskene kunne lave vældige drikkegilder. Det er noget, som i stor udstrækning er blevet mode.

Hvorfor skal man have denne gift i kroppen? – Ja, i dag er det sådan, at man er en særling, hvis man ikke vil skåle i vin, fordi det er så almengældende at drikke alkoholholdige drikke. Det ser uskyldigt ud, men alle ved, at det forvirrer bevidstheden. Det ødelægger den klare, normale tænkning, og det burde være grund nok til ikke at drikke. Til at begynde med reagerer sanserne voldsomt. Den første snaps brænder i svælget, og sanserne fortæller, at det ikke er sund ernæring. Så længe sanserne ikke er ødelagte, kan de fortælle, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Det er så almengældende at drikke

øl, vin og spiritus, at de fleste mennesker synes, at de ikke kan være bekendt at sige nej tak, og da må de så vænne sig til det. De overvinder således sansernes reaktionsevne og dræber den, så der opstår en lyst til eller tørst efter disse drikke. Der opstår en talentkerne, som beforder denne tørst eller hunger på dette felt.

Alkoholisme – et ubevidst selvmord

Undertiden bliver der indtaget meget store kvanti, der er mennesker, der kan drikke hele kasser øl. Hvis man går en tur på lønningdagen, kan man se, hvordan mange mennesker farer ud og ind af den ene beværtning efter den anden, og hvordan de dingler rundt i deres arbejdstøj og kommer hjem langt ud på natten. Tænk, at konen og børnene må modtage en sådan stinkende og åndsforvirret mand! Men sådan er det jo, og det er da tydeligt at se, at det ikke har med kultur at gøre. Det viser et sølle individ, der har fået falske sanser. Der er sket det, at smagsevnen er blevet forandret. Den skulle sige: "Det er forkert! Det er meget farligt!"

Hvis man har adgang til at blive ved med at drikke, bliver enden den, at man segner og ligger bevidstløs under bordet. Men man er ikke blevet mæt, for når man vågner, er man stadig så tørstig, at man må begynde igen. Det kan ende med, at man bliver drunker og mister herredømmet over sig selv og føler en evig tørst. De sanser, som skulle vejlede mennesket til at indtage de rigtige drikke og den rigtige mad, er blevet omdannet og fortæller noget helt andet. De fortæller: "Du skal have en øl. Du skal have spiritus. Det er meget bedre, så bliver du glad, så glemmer du alle sorger og bekymringer". – Ja, det er da helt tåbeligt at forsøge at glemme sorger og bekymringer på den måde, for man ►

mister sine normale sanser. Hvert eneste trin, man træder i den daglige tilværelse, er farligt, hvis man ikke lytter til sanserne. Men det ved menneskene ikke, de efterkommer denne tørst og fortsætter med at drikke. Men der er ingen slukning for denne tørst.

De talentkerner, man tilegner sig, når man drikker spiritus, gør, at man går i forkert retning og begærer noget, der er dødbringende. Mennesker med en sådan hunger er i virkeligheden geniale selvmordere.

Andre farlige virkninger af drikkeriet

Det er meget farligt, hvis drikkeriet får lov til at fortsætte, for så mister man også evnen til at kunne sanse på andre områder, og så kan der ske forfærdelige ting. Er der ikke mange, der mister deres stillinger? – Er der ikke mange, der handler forkert og laver ulykker og lidelser, når de er berusede? – Er der ikke mange biler, der kommer galt afsted, når de mener, at de netop er så dygtige til at køre, når de er fulde?

Drikkeriet får hæmningerne til at falde på en række områder, og i disse hæmningsløse felter begynder de at udvikle nye talenter for hunger. Hvad er sadisme? – Det er hunger efter en unaturlig kønstilfredsstillelse. Hvad er pyromaner? – Hvad er det, de lider af! – Er det ikke en unormal seksuel tilfredsstillelse? – Ja, der er mange sygdomme, som er sanseforvirringer, der skyldes, at man har udviklet talentkerner, der skaber en unaturlig hunger og tørst på felter, som er aldeles ødelæggende for den menneskelige tilværelse.

Nu ser det måske ud, som om jeg er en vældig revser, men jeg ønsker ikke at kritisere. Folk må selvfølgelig gerne ryge og drikke. Det har jeg ikke noget som helst imod, det er en privat sag. Men det er blevet min mission at fortælle, hvordan det virker, fordi mennesker gerne vil vide, hvordan en verdenskultur skal blive til. Alle vil gerne, at der skulle blive fred i verden, og at menneskene skulle være rare og venlige imod hinanden. Men sådan kan det ikke blive, når de i det daglige liv skal indtage midler, som virker forvirrende, og som bevirker, at de mister kontrollen over sig selv og deres tænkeevne. På den måde kan de aldrig skabe kultur, og de kan heller ikke udvikle deres talentkerner i gunstig retning.

Tankefejl er årsag til sygdomme

Her i disse felter begynder sygdommene som tankefejl eller tankesygdomme, og når eftervirkningerne af disse kommer længere frem på det materielle plan, kommer de til syne som de kendte sygdomstilstande. Hvis man vil overvinde sig selv, må man begynde inde i tankeverdenen, inden man skaber en talentkerne for den ene eller den anden udskejelse. Hvis talentkernen først er skabt, er det svært at få det under hjernens kontrol igen. Er det ikke svært for en dranker at komme tilbage fra denne tilstand? – Man har afvænningskure og forskellige moderne metoder, og man tror også, at man kan hypnotisere mennesker fra en last, men det er en tåbelig illusion. Man skal ikke tro, at en vældig talentkerne, der er blevet til, ved at man har dyrket en last igennem lange tider, kan ødelægges ved en hypnose. Man kan naturligvis bringe et menneske i en kunstig søvn, som kan vare i måneder og i heldigste tilfælde vare over et år, og det kan måske en tid lade være at drikke, ryge, spise forkert, eller hvad skavanken nu kan være. Men da årsagen, ikke er fjernet, kommer der en dag, hvor denne hypnose ikke virker længere, og så står mennesket der igen med sin hunger og tørst på de uheldige felter. Vi ser her, at i det daglige liv "vandrers menneskene trygt, hvor engle ikke tør træde".

Kødspisning er nedbrydende for den menneskelige organisme

Menneskene har også ødelagt smagen på mange andre områder, de har f.eks. fået smag for animalsk føde og skabt en sult efter kød, der dog er en slags næringsmiddel. Det kan give en vis tilfredsstillelse eller mættelse i modsætning til spiritus, som slet ikke har med næring at gøre. Det er så udbredt at spise animalsk føde, at de, der ikke gør det, i stor udstrækning bliver betragtet som særlinge. Den åndelige og efterhånden også den fysiske videnskab påviser, at indtagelse af animalsk føde er årsag til nedbrydning af den menneskelige organisme, fordi den slet ikke er egnet for animalsk føde. Mennesket med dets vældige intellektualitet er for højt udviklet til at indtage disse ligstoffer. De er direkte dødbringende, men her har man ødelagt reaktions-evnen. Hvis man nu serverede menneskekød, ville sanserne reagere ganske forfærdeligt, for der er de endnu i behold og virker et hundrede procent – ellers ville man jo være kannibal. Hvis man serverer stegt lever og

siger, det er af ham, der døde derhenne, og det er hjertet af hende, der døde af kræft derhenne, så tror jeg nok, at sanseevnen ville reagere, som den skulle. Men når man serverer noget af et lig fra et dyr, så gør det ikke noget, så reagerer man i almindelighed slet ikke. Det siger jeg ikke for at kritisere dem, der spiser kød, men for at oplyse dem, der gerne vil vide, hvordan tingene forholder sig.

Vibrationerne i den vegetabiliske føde svarer til menneskets organisme

Det er ganske uværdigt for mennesket at leve under de samme principper og love som løver og tigre. For tigeren og løven er det naturligt med animalsk føde, for dem er det en livsbetingelse at dræbe. Her gælder det femte bud ikke. Men mennesket behøver ikke at dræbe for at leve. Det er rigtigt, at selvom man indtager vegetabilisk føde, er det på en måde også at dræbe, men sagen er den, at planten ikke kan opleve fysisk smerte. Den kan kun tankemæssigt eller bevidsthedsmæssigt opleve behag og ubehag, ren fysisk smerte kan den ikke opleve. Derfor ville det være mere menneskeverdigt og passe bedre med den menneskelige humanitet at benytte sig af den mindst dræbende tilstand. **Vibrationerne i den vegetabiliske føde passer også bedre til menneskets organisme.** I den animalske føde er disse alt for høje eller for stærkt svingende til, at den kan indgå som næring i organismen. Derfor skal der dræbes en hel masse af de animalske stoffer, før man kommer til de stoffer, der kan indtages som næring i organismen. Det skal der derimod ikke i samme grad ved den vegetabiliske føde. Især det modne frugtkød behøver

ikke nogen særlig fordøjelse for at blive optaget i organismen, og det er en livsbetingelse for mikrolivet i frugtkødet at blive optaget som næring i en organisme. Der sker intet drab, og mennesket lever, som det er det værdigt. Det færdige eller fuldkomne menneske vil udelukkende kunne ernære sig ved frugter.

Det giver karma at opdrætte pelsdyr og at gå med pelse

Mennesket i Guds billede skal ikke være et væsen, der slagter, myrder, flår og flånser i levende væseners organismer og berøver dem flere år af deres liv. Nu opdrætter man en hel masse dyr, som hele livet må sidde i nogle små kasser, og når de når den unge alder, hvor de skulle nyde deres tilværelse, bliver de slået ihjel og flået, fordi der er damer, der gerne vil gå med pelse. Det er ikke for at kritisere disse damer, de ved ikke bedre. De tænker slet ikke på, at det kan have nogen betydning. Men det betyder, at disse mennesker skæbnemæssigt får en del af denne tilstand til gode. Denne fængselstilstand og denne flåning får de med. ”Det vi sår, kommer vi til at høste.“

Forsvaret er menneskets største svøbe og ulykke

Mange mennesker er behersket af tusindårige vanetilstande og gamle fejlagtige tradi- ►

tioner, og de tror ikke, man kan skabe fred og kultur uden disse vældige, dødbringende atombomber, der kan udslutte millionbyer i løbet af sekunder. Men det er et fejlagtigt talent, her virker sanserne også helt forkert. Det eneste, der kan skabe fred, er mordvåbnenes afskaffelse. Det er disse dræbende tankearter, indbilledninger og forfærdelige overtroiske forestillinger i den menneskelige bevidsthed, der skal fjernes. De bliver ikke fjernet, ved at man træner sig op og udvikler dem og laver mere og mere geniale mordvåben. Derved optræner man talentkerner for at blive en vældig dræber, der langt overstiger dyrenes konge. Dyrenes konge skal dræbe, men mennesket har ingen hæder af at kunne overtrumfe dyret i dets dyriske tilstand.

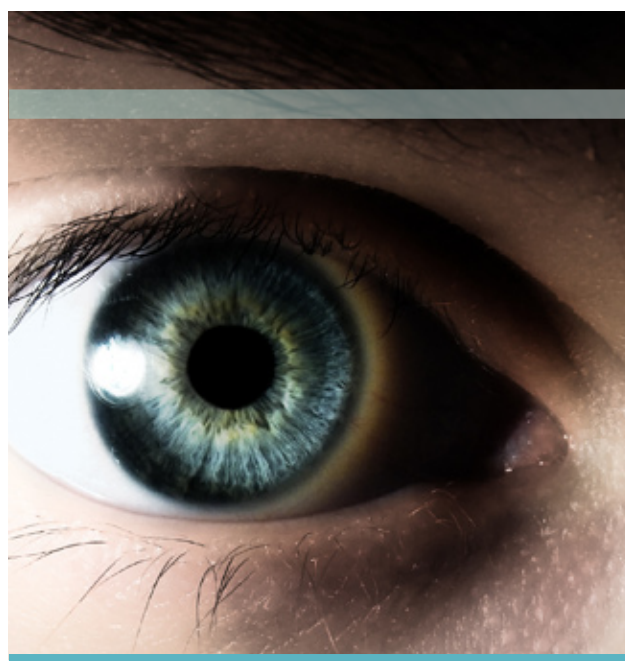
Kultur og fred kan ikke skabes med menneskenes nuværende falske indstilling til livet

Mennesket kan veje solene, måle lysets hastighed og binde naturens millioner af hestekræfter, men det har et felt, hvor det er så afvigende, så afsporet, at man kan sige, at "det lever og æder sammen med svinene". Dette at gå på jagt, dette at myrde og slagte, dette at lave hele fabrikker for myrderi er dyrets princip i overdimensioneret tilstand. Hvordan tror man, at sådanne væsener kan skabe kultur? Men i menneskene er der en vældig trang til at komme ind i andre forhold. De begynder at opdage, at der er noget galt, der er noget forkert, og de må komme til at forstå, at ingen politik kan løse problemerne. Politik er i vældig grad trådt i stedet for religion. Nu er de religiøse kræfter i mennesket gået over i politik. Politik søger at råde bod på skavankerne, og politik kan også jævne noget ud og sløjfe noget og lave en glat overflade. Men under denne overflade eksisterer der endnu vulkanske kræfter i en vældig grad, så længe menneskene ikke forstår, hvor farligt det kan være at tænke forkert.

Menneskene tænker og tænker – men uden kontrol, og det er farligt, for det er denne ukontrollerede tankegang, der skaber ødelæggelserne i verden. Tænk, hvor farligt det er at sejle med et skib, hvor kaptajnen drikker sig fuld og er ligeglad med kursen, eller at flyve med et fly, hvor piloten forvirrer sin hjerne. Men livet er en ikke mindre farlig rejse. Vi vandrer igennem livet, hvor

der er mange afgrunde, vi kan falde i. De er ganske vist ikke synlige, for vi skal selv prøve, lære og erfare. Derfor eksisterer der heller ingen 'synd', men kun uvidenhed. Der er intet syndigt, og jeg bebrejder ikke menneskene noget som helst; de kan ikke være anderledes, end de er. Men i de allerfleste mennesker eksisterer denne tåbelige overtro, at han skal være anderledes, og hun skal være anderledes, og det er da forfærdeligt, at han er sådan, og hun er sådan. Men det er slet ikke forfærdeligt, det er ganske naturligt. Hvordan skulle en tyv i dag være andet end en tyv? Hvordan skulle en morder være andet end en morder? – Hvis han kunne være noget andet, så kan De tro, han var det.

Hvordan skal menneskene kunne skabe kultur med denne falske indstilling til livet? – De unge mennesker, som i skolen lærer, at man ikke må dræbe eller ihjelslå, skal, inden de bliver rigtig voksne, aftjene værnepligten, fordi man er inde i hele denne tankegang, denne falske sansning eller denne sansedefekt, at man kun kan hjælpe sig ved at myrde og dræbe. Situationen er blevet sådan, at man ikke ser anden udvej, men der er en anden, som en ny åndelig videnskab kan anvise. Naturligvis kan man ikke pludselig lade være med at låse døre og lade være med at have militær osv., for så

ville den stærkere komme og ødelægge den mindre stærke. Så længe denne tendens er fremherskende i verden, må verden være, som den i øjeblikket er med militær, atombomber og det hele. Den nuværende tilstand er et resultat af tusindårige traditioner, men man kan arbejde på, at det bliver anderledes, og der må tages vældigt fat, hvis man vil forandre disse traditioner til at blive fredens traditioner.

Skoler i åndsvidenskab. Forkert tænkning og sygdomme

Man kan ikke pludselig lave disse forskellige menneskers forestillinger om til det rigtige. Det må tage sin tid. Der vil blive lavet skoler, universiteter og læreanstalter, hvor man udelukkende vil blive uddannet i åndelig videnskab, i psyke, tankegang og tankematerier og i at lære at se, hvordan disse reagerer for derved at komme til klarhed over, hvad man skal tænke, og hvad man ikke skal tænke. Her får man evne til at regulere sit liv og tankegang, når man kan se, hvor man tænker forkert om andre mennesker, hvor man har en giftig tankegang. Det er ikke blot giftigt for de væsener, der er objektet for ens tanke, det er også giftigt for ens egen organisme. Vor tanke består af forskellige slags tanke-energi. Nogle af disse energier virker direkte på mave-

systemet, nogle på lungesystemet, hjertet og blodsystemet, nogle på hjerne- og nervesystemet, nogle på kønsorganerne, nogle på skelettet og nogle på hud og muskulatur. Alle tankearter har en reaktionsevne inde i organismen, og hvis de forekommer i overdimensioneret eller i underdimensioneret tilstand, så breder de sig ud til de andre områder, hvor de ikke har noget at gøre, og der begynder de mange forskellige sygdomme. En ond tanke eller et permanent had imod en person kan til sidst udvikle sig til en vældig kræftsvulst.

Det er altså noget, der kan påvises, men jeg kan ikke gøre det overbevisende i en artikel eller et foredrag. De er kun beregnet på at gøre opmærksom på, at disse ting eksisterer. Jeg regner dem for en slags udstilling. Når man kommer på en udstilling, kan man se de forskellige maskiner og de forskellige fremskridt, der er gjort. På tilsvarende måde viser jeg, at i de og de felter kan man se det og det. Der kan man se noget, som man måske ikke tidligere skænkede en tanke. Jeg kan vise, hvor man kan studere det, og hvor man kan iagttagende det. Men der kræves et nærmere studium, hvis man vil sætte sig ind i det. Man kan heller ikke lære de indviklede ting i atomteorien ved at høre en forelæsning. Det må studeres.

Åndsvidenskaben og loven for tilværelse

Åndsvidenskaben er et vældigt studium, og der er det store plus ved det, at lige så snart De begynder at beskæftige Dem med åndsvidenskaben og analysere tingene ud, kommer De til de gode tankematerier, som bliver til strålende livskraft i organismen. De kommer til at føle glæde og velvære ved det, og der er det gode ved det, at De ikke behøver at vente på de andre. De kan nå verdensfreden inde i Dem selv og blive hævet ud over karma og sygdomme og blive immun over for alle de besværligheder og bekymringer, som menneskene i almindelighed går med. Det kan man hæve sig ud over ved at lære at tænke rigtigt. Og hvad vil det så sige at tænke rigtigt? – Ja, det kan indbefattes i denne nøddeskal, at ”man skal lære at elske sin næste som sig selv, det er alle loves fylde.“ ■

”Menneskene tænker og tænker – men uden kontrol, og det er farligt, for det er denne ukontrollerede tankegang, der skaber ødelæggelserne i verden.”

Martinus